

artet niveau i de forskellige kommuner. Der knytter sig således også væsentlige ulemper til det sognekommunale beskatningssystem.

En del af ulemperne ved beskatningssystemet i landkommunerne vil kunne afhjælpes derved, at den amtskommunale ejendomsbeskatning afvikles, således at amtskommunerne fremtidig får deres udskrivningsbehov dækket ved indkomstskat. Med henblik herpå foreslås de amtskommunale ejendomsskatter helt afviklet over en 5-årig periode og erstattet af en ordning, hvorefter amtskommunerne udskrives skat som et tillæg til den sognekommunale indkomstskat.

For at lette denne omlægning foreslås der et øget statstilskud til amtskommunerne. Hidtil har man søgt at afbøde virkningerne af det forældede beskatningssystem i amtskommunerne ved ydelse af stadigt stigende tilskud navnlig til driften af sygehuse og til vejvæsen. Disse udgiftstilskud er efterhånden blevet så store, at en forøgelse vil kunne virke som en tilskyndelse til at påtage sig forøgede udgifter. For at undgå dette foreslås det forøgede tilskud ydet efter faste kriterier. Tilskuddet, der i alt skal udgøre 100 mill. kr., fordeles mellem de enkelte amtskommuner med halvdelen efter indbyggertal og halvdelen efter grundværdier. Til gengæld bortfalder det særlige konjunkturbestemte statstilskud til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld for landbrugsejendomme og det tilskud, der med hjemmel i sygehusloven i en 3-årig periode ydes Københavns amtskommune til nedsættelse af den amtskommunale bygningsskyld. Disse tilskud udgjorde i skatteåret 1959-60 henholdsvis 25,2 mill. kr. og 3 mill. kr. Derimod skal der efter forslaget ikke foretages ændringer i de øvrige tilskud til amtskommunerne.

Den amtskommunale udskrivning, der herefter bliver tilbage, skal efter forslaget i princippet udskrives som indkomstskat. Af praktiske grunde foreslås den amtskommunale indkomstskat opkrævet som et tillæg til den sognekommunale indkomstskat. Det er tanken, at den amtskommunale skatteudskrivning skal fordeles på de enkelte sognekommuner i forhold til disses skattepligtige indkomster for det foregående skatteår. De enkelte sognekommuner skal herefter opkræve dette beløb som et tillæg til den sognekommunale indkomstskat, således at forøgelse af den kommunale ligningsprocent (beskatnings- eller udskrivningsprocent) anføres særskilt i skattebilletterne under betegnelsen „amtskommunal ligningsprocent (beskatnings- eller udskrivningsprocent)“. For at lette denne omlægning skal den efter forslaget gennem-

føres gradvis i løbet af en 5-årig periode, således at der hvert år i perioden overføres $\frac{1}{5}$ af den amtskommunale udskrivning til indkomsterne.

Ved omlægningen af den amtskommunale beskatning fra ejendomsskat til indkomstskat vil de skatteydere, der har bopæl uden for en amtskommune, men som ejer fast ejendom i den pågældende amtskommune, blive fritaget for at svare skat til amtskommunen, uanset at de nyder godt af de gennem den amtskommunale beskatning tilvejebragte indretninger. For at imødegå en sådan konsekvens af omlægningen foreslås amtsrådene bemyndiget til at vedtage, at de amtskommunale ejendomsskatter for ejendomme tilhørende sådanne skatteydere ikke helt skal bortfalde, men at der af disse ejendomme kan opkræves amtskommunal grundskyld med indtil 10 promille af grundværdien ved den seneste vurdering forud for næste almindelige vurdering (12. almindelige vurdering, september 1960). Grundskyldpromillen kan dog i overgangsperioden ikke sættes lavere end den promille, hvormed amtskommunal grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i amtskommunen.

For at undgå, at afviklingen af den amtskommunale ejendomsskat skal føre til en forhøjelse af de sognekommunale ejendomsskatter i de almindelige landkommuner, og tillige for at imødegå en del af ulemperne ved den sognekommunale ejendomsbeskatning foreslås der indført en begrænsning i adgangen til at udskrive sognekommunale ejendomsskatter. Herefter skal de samlede sognekommunale ejendomsskatter for en ejendom ikke kunne overstige det beløb, der i skatteåret 1960-61 påhvilede den pågældende ejendom. Ved de amtskommunale ejendomsskatters bortfald vil de samlede ejendomsskatter for ejendommene i en række forstadskommuner til København og købstæderne imidlertid komme til at ligge betydeligt under ejendomsbeskatningen for ejendomme i centralkommunerne. Der er derfor i forslaget givet forstadskommuner med grundskyldpromiller under 25 mulighed for at tilpasse ejendomsbeskatningen til niveauet i centralkommunen, dog således at ejendomsskatterne i forstadskommunerne ligesom i de øvrige sognekommuner skal beregnes på grundlag af den seneste vurdering forud for 12. almindelige vurdering.

Ved disse forslag vil der ske en betydelig nedsættelse af ejendomsbeskatningen i landkommunerne, og der er samtidig lagt „loft“ over denne beskatning, således at en eventuel fremtidig stigning i udskrivningen i sognekommunerne alene skal ske over indkomsterne.